

Vzdávám se málokdy ráda

Iveta Bartošová

Co je to se stromy
Že se tak sklánějí
Níž ke mně než dřív
Lehce mě pohladí
Po čele větvemi
Přitáhnou je blíž

Taková hra, v níž jsem já
Obětí chci stát
Vzdávám se málokdy ráda
Do mechu já jen zabořím svou tvář
A jedenkrát se bezmocnou chci stát

Co je to s jehličím
Hezky to zabolí
Když píchne do rtů
Omamně zavoní
Chci aspoň chvílku dýl
Mít v ústech jeho chuť

Taková hra, v níž jsem já
Obětí i hráč
Vzdávám se málokdy ráda
Do mechu já jen zabořím svou tvář
A jedenkrát se bezmocnou chci stát

Taková hra, v níž jsem já
Obětí i hráč
Vzdávám se málokdy ráda
Do mechu já jen zabořím svou tvář
A jedenkrát se bezmocnou chci stát